

V první kapitole diplomové práce se zabývám vymezením principu neznalost zákona neomlouvá z hlediska právní teorie, jazykového výkladu jednotlivých termínů a vztahu k dalším principům dotýkajícím se vědomí a/nebo relevantním ke zkoumanému principu.

Druhá kapitola je věnována otázce původu a aplikaci principu ignorantia legis non excusat v minulosti. V této souvislosti uvádím přehled hlavních argumentů zastánců i odpůrců jeho obecné aplikace a zvláštní část je věnována filosofické koncepci ospravedlnitelnosti právního omylu a otázce povinnosti znát právo.

Ve světle těchto teoretických poznatků je v kapitole třetí popsána česká právní úprava a přístupy teorie a praxe k problematice právního omylu. Podrobněji se zaměřuji na oblast trestního a občanského práva.

Kapitola čtvrtá obsahuje příklady ze zahraničních právních úprav a rozhodovací praxe, včetně návrhů evropských kodifikací soukromého práva. Domnívám se, že srovnání s přístupy uvedenými v předchozí kapitole by mohlo být podnětné i pro českého zákonodárce a zejména pro orgány aplikující právo.

Závěrečná kapitola pojednává o možnostech vstřícnějšího přístupu k jednotlivcům, jenž je žádoucí i s ohledem na tam uvedené výsledky sociologických průzkumů, které svědčí o nedostatečné znalosti práva u jeho adresátů.